

**Statsutskottets betänkande nr 82 om regeringens proposition
med förslag till lag om ändring av lagen om skatteuppbörd**

Riksdagen remitterade den 2 oktober 1992 regeringens ovan nämnda proposition nr 209 till statsutskottet för beredning.

Utskottet har i detta sammanhang behandlat rdm. Rönnholms m.fl. lagmotion nr 37 med förslag till lag om ändring av lagen om skatteuppbörd, som riksdagen remitterade till utskottet den 23 oktober 1992.

Regeringen föreslår att inkomstbeskattningen skall ändras från och med 1993. En av de bärande principerna i reformen är att beskattningen av kapitalinkomster och förvärvsinkomster skiljs åt. De lagförslag som har samband med reformen ingår i propositionerna 200—209. Utskottet har behandlat propositionerna samtidigt och därför också hört sakkunniga om alla propositioner samtidigt. I skattereformen ingår också proposition nr 244 med förslag till lag om ändring av lagen om förskottsuppbörd som har avgetts senare och som behandlats separat.

Statsutskottets skattedelegation, som har berett betänkandet för utskottet, har hört de sakkunniga som finns uppräknade i betänkande nr 74 om regeringens proposition nr 200.

På kapitalinkomster och samfunds inkomster betalas enligt gällande stadganden både stats- och kommunalskatt. Kommunalskatt betalas på inkomst av fastighet till den kommun där fastigheten är belägen och på inkomst av rörelse och yrke till den kommun där näringen idkas från ett fast verksamhetsställe. Skatt på personlig inkomst betalas till den skattskyldiges hemkommun.

Regeringen föreslår att lagen om skatteuppbörd kompletteras med stadganden om hur samfundens skatteintäkter skall redovisas till skatte- tagargrupperna, dvs. staten, kommunerna och församlingarna vid reformen av beskattningen av kapitalinkomster och företag. Dessutom föreslås det bli stadgat hur skatteintäkterna av samfund skall fördelas och redovisas till enskilda kommuner och församlingar. Målet är att fastställa fördelningsgrunderna så att enskilda kom-

muners och församlingars andelar av skatteintäkterna inte förändras med anledning av reformen.

I lagförslaget i lagmotion nr 37 föreslås att andelen för 1993 med avvikelse från regeringens proposition skall fastställas så att den beräknas enligt uttaxeringen per skatteöre för samfundens fastighets- och affärsinkomster och personliga inkomster vid kommunalbeskattningen 1987—1991 och inte bara för 1991. Vidare föreslås att när kommunernas och församlingarnas andel fastställs skall beräkningen från och med 1994 grunda sig på beskattningsuppgifter från 1987—1992 och inte bara från 1991 och 1992.

Av de orsaker som framgår av regeringens proposition och på grundval av erhållen utredning finner utskottet lagförslaget behövligt och tillstyrker det.

Utskottet konstaterar att kapitalskattereformen kan inverka olika på enskilda kommuner och att reformens verkningar kan variera betydligt mellan kommunerna. För många kommuner kan problem uppstå genom att andelarna av samfundsskatten från och med 1994 enbart fördelas på basis av uppgifter från skatteåren 1991 och 1992. Utskottet anser att enskilda problemkommuners ställning som skattetagare bör följas upp och vid behov rättas till.

Utskottet förutsätter att regeringen undersöker möjligheterna att basera fördelningen av andelen av samfundsbeskattningen på flera år.

Utskottet ställer sig avböjande till motionerna.

Utskottet föreslår vördsamt

att lagförslaget i regeringens proposition skall godkännas utan ändringar.

Utskottet föreslår samtidigt

att lagförslaget i lagmotion nr 37 skall förkastas.

Helsingfors den 9 december 1992

I den avgörande behandlingen deltog ordföranden Mattila, vice ordföranden Luttinen, medlemmarna Heikkinen, Härmäläinen, Laaksonen, Lahti-Nuuttila, Louvo, Luukkainen,

Malm, Ryyänen, Savolainen, Tiuri, Turunen och Vihriälä samt suppleanterna Apukka, Backman, Lahtinen, Linnainmaa, Peltari och Savela.

Reservation

Det har redan länge uppfattats som en allmän olägenhet att företagen och samfunden måste betala kyrkoskatt och detta har kritiserats i årtal. I regeringens proposition bibehålls ändå nuvarande praxis utan någon motivering. Kyrkoskatten är till sin natur ett slags medlemsavgift för vilken kyrkans medlemmar får vissa kyrkliga eller närmast till mantalsskrivningen hörande administrativa tjänster. Företagen och samfunden kan inte vara medlemmar i kyrkan och kyrkan tillhandahåller inte heller företagstjänster. Samfundens skyldighet att betala kyrkoskatt bör därför slopas.

Lagtekniskt kräver detta ändringar i inkomstskattelagen och lagen om skatteuppbörd.

På grundval av det ovan anförda föreslår jag

att Riksdagen godkänner 12 a, 12 c, 12 d och 12 g §§ i lagförslaget i betänkandet sålydande och till övriga delar i enlighet med betänkandet:

12 a §

Inkomstskatt, förskott, förskottskomplettering och kompletteringsskatt (*samfundsskatt*) som betalas av samfund som avses i 3 § och av samfälliga förmåner som avses i 5 § inkomstskattelagen (/) redovisas till staten och kommunerna (*utesl.*) enligt stadgandena i detta kapitel.

12 c §

Statens andel av samfundsskatten är 53 procent och kommunernas andel 47 procent (*utesl.*) av den influtna samfundsskatt som skall redovisas till alla dessa skattetagare. (*Utesl.*)

(2 mom. såsom i utskottets betänkande)

12 d §

Finansministeriet fastställer *kommunens andel* av kommunernas samfundsskatter (*utesl.*) efter att ha hört kommunernas centralorganisationer (*utesl.*).

En kommuns andel fastställs som en relativ andel av det sammanlagda beloppet av kommunernas andelar enligt beräkningsgrunderna i 3 och 4 mom. omvandlade till skatter enligt uttaxeringen per skatteöre under skatteåret. (*Utesl.*) En kommuns (*utesl.*) andel som blir negativ med stöd av beräkningsgrunderna tas inte i beaktande när kommunens (*utesl.*) andel enligt 1 mom. räknas ut.

(3 mom. såsom i utskottets betänkande)

Vid fastställandet av en kommuns (*utesl.*) andel som intäkter som avses i 3 mom. beaktas nettoinkomsten av skogsbruk i sin helhet, ränte- och hyresinkomster samt kapitalinkomstandelen av den disponibla företagsinkomsten, dividend samt av sammanslutnings delägars inkomstandel och inkomst av renskötsel. Av avdragen beaktas ränteavdraget och gottgörelsen för underskott, förmögenhetsinkomstavrdraget samt i kommunalbeskattningen pensionsinkomstavrdraget.

(5 mom. såsom i utskottets betänkande)

12 g §

En kommuns (*utesl.*) andelar av samfundens inkomstskatt, som fastställs vid den slutliga ordinarie beskattningen, omvandlas till skattören genom tillämpning av uttaxeringen per skatteöre under skatteåret i respektive kommun (*utesl.*).

Helsingfors den 9 december 1992

Hannele Luukkainen